

חוק פסיקת ריבית והצמדה (תיקון מס' 4), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 1 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961 (להלן — החוק העיקרי), בהגדרת "הפרשי הצמדה וריבית", במקום "3%" יבוא "4%".
2. בסעיף 3א לחוק העיקרי —
- (1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "אולם בנסיבות מיוחדות ומנימוקים שיירשמו רשאית היא לפסוק הפרשי הצמדה בצירוף ריבית לא צמודה העולה על 4% לשנה";
- (2) סעיף קטן (ב) — יימחק;
- (3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) לענין תשלומים על חשבון החוב, דין הפרשי הצמדה כדין הקרן."
3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), שיעור הריבית הנפסקת על סכום אשר יש לשלמו במטבע חוץ או במטבע ישראלי כשהוא צמוד למטבע חוץ, לא יעלה על שיעור הריבית שמשלם בנק ישראל לתאגידים בנקאיים על כספי פקדונות, באותו מטבע, שהם מפקידים אצלו לתקופה של שלושה חדשים מכספי פקדונות תושב כמשמעותם בהיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978²; שילם בנק ישראל בתקופת הריבית כמשמעותה בסעיף 5(א) שיעורים שונים של ריבית כאמור, תחושב הריבית הנפסקת כך שלגבי כל תקופה של שלושה חדשים יחול שיעור הריבית ששילם בנק ישראל כאמור ביום הראשון של אותה תקופה."
4. בסעיף 6(ב) לחוק העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3) אם נקבעה בחיקוק אחת מאלה:
- (א) הוראה בדבר תשלום הפרשי הצמדה או סעד אחר, למעט ריבית, מחמת פיגור בתשלום;
- (ב) הוראה בדבר שלילת תשלום הפרשי הצמדה, בין שלילה מלאה ובין שלילה חלקית מבחינת השיעור או התקופה."
5. בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז—1967³ —
- (1) בסעיף 75, במקום "קרן והפרשי הצמדה" יבוא "יקרן כולל הפרשי הצמדה";
- (2) בסעיף 81א, הסיפה המתחילה במלים "אולם אם שולם" — תימחק.
6. חוק זה יחול גם על ענינים תלויים ועומדים ביום תחילתו לפני כל רשות שיפוטית.

משה נסים
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בשבט התשמ"ד (31 בינואר 1984); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1549, התשמ"א, עמ' 447.

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 192; התשל"ו, עמ' 240; התשל"ז, עמ' 36; התשל"ט, עמ' 28.

2 ק"ת התשל"ח, עמ' 1006; התשמ"ד, עמ' 768.

3 ס"ח התשכ"ז, עמ' 116; התש"ס, עמ' 132.